

Флабие въ домъ. Съ смърть-тж Нероновъ скратился и рода на Августа. Настанжли размирици и караніе помежду; въ много мѣста войска-та провъзгласявала за императоры войводы-ты си. Най-сетнѣ на прѣстола ся натъкмиль *Флабій Веспасианъ*, главатаръ на сирийскж-тж войскж. Той на онова врѣмя смирилъ Иудейты, които повдигали главж, защото гы притѣснявали римскы-ти намѣстници. Провъзгласеный императоръ, Веспасианъ побързалъ за-въ Римъ, и оставилъ брата си Тита да обстжпя Иерусалимъ. Обстжнени-ти гынжли отъ гладъ, нѣ ся бранили съ всж силж; когато града ся призелъ, тии ся опирали оцѣ въ Иерусалимскый храмъ, доклѣ Римляне-ти го запалили. Иерусалимъ былъ съвсѣмъ разваленъ (70 год. слѣдъ Хр.). Слѣдъ това колкото Иудей останжли живи зели да напуцать отечество-то си и да ся селятъ по чюжды земи; хубава Иудея малко-по-малко ся обьрижла на пустынж.

Отъ Веспасиана ся начина рядъ на добры императоры, които царували повече отъ сто години. Той най-вече ся отличявалъ съ залѣганіе-то си и съ здраво-то държаніе на закона. Неговый сынъ и наслѣдникъ Титъ ся прочюль съ добринж-тж си и съ милость-тж си; народъ-тъ го нареклъ „утѣха на чловѣчество-то.“ Той царувалъ само три години (79—81 год.). На негово врѣмя Везувий избухнжла страшно, та затрупала съ лавж и пепель два ближни града: Херкуланъ и Помпей. Прѣдъ сто години случилось да отккрыть дыри отъ Херкуланъ; отъ тогава непрѣстайно копантъ на това мѣсто. Въ тыя затрупаны градове сж ся упазили токо-речи цѣлы кжщцы, покжщнинж, статуи, картины и пр., които най-добрѣ ны запознавать съ живота на стары-ты Римляны. Улицы-ты тамъ сж много тѣсны, и въ нѣкои немогжтъ да ся разминжтъ двѣ кола. Чястны-ты кжщцы повече-то сж малкы, низкы и само единъ катъ; стай-ты имъ сж малкы и сж направлены около-четырежгълны дворчета. Наглядъ кжщцы-ты сж много просты, нѣ отъ внжтрѣ сж нагыздены много хубаво; пѣстели-ти сж направени отъ мозаикж, а стѣны-ты сж исписаны съ всякаквы шарове.